

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa i wnosząca apelację: Alphonse Eschenbrenner.

Strona pozwana i druga strona postępowania: Bundesagentur für Arbeit

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodna z przepisami prawa pierwotnego lub wtórnego Unii Europejskiej [w szczególności art. 45 TFUE (dawnym art. 39 TWE) i art. 7 rozporządzenia (UE) nr 492/2011 ⁽¹⁾] jest sytuacja, w której od pracownika pierwotnie zatrudnionego w Niemczech, lecz mieszkającego w innym państwie członkowskim i niepodlegającego w Niemczech opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych, a w zakresie zasiłku upadłościowego (Insolvenzgeld) nie podlegającego opodatkowaniu zgodnie z obowiązującymi go przepisami, w przypadku upadłości jego pracodawcy fikcyjnie pobierane są podatki od wynagrodzenia uwzględnianego na potrzeby obliczenia przysługującego mu ww. zasiłku upadłościowego, które to podatki – w przypadku podlegania obowiązkowi podatkowemu w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych w Niemczech – byłyby pobierane w drodze potrącenia z wynagrodzenia o pracę, jeżeli pracownik ten nie może już dochodzić od swojego pracodawcy reszty wynagrodzenia brutto?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy zgodność z przepisami prawa pierwotnego lub wtórnego Unii Europejskiej wymaga by we wskazanej sytuacji pracownik mógł nadal dochodzić od swojego pracodawcy reszty wynagrodzenia brutto?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii (Dz.U. L 141, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van koophandel Brussel (Belgia) w dniu 5 października 2015 r. – Uber Belgium BVBA/Taxi Radio Bruxellois NV, pozostali uczestnicy: Uber NV i in.

(Sprawa C-526/15)

(2015/C 429/13)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van koophandel Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Uber Belgium BVBA

Strona pozwana: Taxi Radio Bruxellois NV

Pozostali uczestnicy postępowania: Uber NV i in., Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Belgische Federatie van Taxis, Nationale Groepering van Ondernemingen met Taxi- en Locatievoertuigen met Chauffeur VZW

Pytania prejudycjalne

Czy ustanowioną w art. 5 TFUE i w art. 52 ust. 1 karty praw podstawowych⁽¹⁾ w zw. z art. 15, 16 i 17 karty oraz art. 28 TFUE i 56 TFUE zasadę proporcjonalności należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie takiemu uregulowaniu jak rozporządzenie w sprawie usług taksówkowych i usług wynajmu samochodów z kierowcą z dnia 27 kwietnia 1995 r. w wypadku, gdy jest ono rozumiane w ten sposób, że pojęcie „usług taksówkowych” stosuje się również w odniesieniu do osób prywatnych działających jako kierowcy bez wynagrodzenia, praktykujących Ridesharing (wspólne przewozy) poprzez przyjmowanie zapytań dotyczących przewozów, które są im oferowane za pośrednictwem aplikacji informatycznej przedsiębiorstwa Uber BV i in. z siedzibą w innym państwie członkowskim?

⁽¹⁾ Dz.U. 2000, C 364, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hiszpania) w dniu 8 października 2015 r. – Elda Otero Ramos/Servicio Galego de Saúde, Instituto Nacional de la Seguridad Social

(Sprawa C-531/15)

(2015/C 429/14)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Galicia.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Elda Otero Ramos.

Strona pozwana: Servicio Galego de Saúde i Instituto Nacional de la Seguridad Social.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy do sytuacji zagrożenia w trakcie karmienia piersią, o którym mowa w art. 26 ust. 4 w związku z ust. 3 Ley de Prevención de Riesgos Laborales (ustawy o zapobieganiu zagrożeniom zawodowym), który to hiszpański przepis prawa krajowego został wprowadzony w celu transpozycji art. 5 ust. 3 dyrektywy Rady 92/85/EWG⁽¹⁾ z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią, znajdują zastosowanie zasady dotyczące ciężaru dowodu ustanowione w art. 19 dyrektywy 2006/54/WE⁽²⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja przededagowana)?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy można uznać za „okoliczności pozwalające domniemywać istnienie bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji” w rozumieniu art. 19 dyrektywy, istnienie zagrożenia dla karmienia piersią przy wykonywaniu zawodu pielęgniarki pracującej na szpitalnym oddziale ratunkowym, które to zagrożenie zostało wykazane poprzez uzasadnioną opinię lekarza, będącego jednocześnie szefem oddziału ratunkowego szpitala, w którym pracownica świadczy pracę?
- 3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie, czy można uznać, że okoliczności, iż stanowisko pracy zajmowane przez pracownicę znajduje się na liście stanowisk, które są wolne od zagrożenia, sporządzonej przez pracodawcę po uprzedniej konsultacji z pracownikami, oraz że służby medycyny prewencyjnej oraz zapobiegania zagrożeniom zawodowym w danym szpitalu, wystawiły oświadczenie o zdolności do pracy, przy czym oba te dokumenty nie zawierają wyjaśnień odnośnie do tego, w jaki sposób doszło się do takiego wniosku, wystarczają do wykazania w każdym przypadku i bez możliwości ich zakwestionowania, że nie doszło do naruszenia zasady równego traktowania w rozumieniu wspomnianego art. 19?